

Τὰ ἐξῆς περίεργα μᾶς γράφουν ἐξ Ἀλεξανδρείας :

Ἡ ἀσθένεια δὲν ἔχει δύναμιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ διὰ τοῦτο δὲν κάμνει μεγάλην θρᾷσιν. Οἱ Φελλάχοι ὅμως εἶνε ἐπαναστατημένοι, πιστεύοντες ὅτι οἱ ἀποθησκόντες δὲν προσβάλλονται ἐκ τῆς χολέρας, ἀλλὰ δηλητηριάζομενοι παρὰ τῶν ἄγγλων οἱ ὅποιοι μοιράζουσι εἰς αὐτοὺς μπισκότα καὶ καραμέλαις δηλητηριώδεις. Ἐπειδὴ δὲ τοὺς νεκροὺς κατ' ἀπόφρῃν τοῦ ἱατροσυμβουλίου καιοῦσι μὲ ἀσβεστον, ἔκαμαν πρὸς τὸν Κεδίβην διαδήλωσιν κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀσβεστοῦ ἐκρίζονται τὰ μαλλιά τῶν νεκρῶν, ὁ προφήτης δὲν θά εὕρῃ τὰ μαλλιά των ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ σύρῃ εἰς τὸν παράδεισον τοὺς πιστοὺς του. Ἀναμένουσι δὲ ἄλλοτε τοὺς Γάλλους καὶ ἄλλοτε τοὺς Ῥώσους ὅπως ἔλθωσι καὶ ἐκδιώξωσι τῆς Αἰγύπτου τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ ἐν γένει ἐλπίζουν ὅτι ταχέως θά ἔχωσι πόλεμον, διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲν ἀγοράζουσιν ἀποταμίζοντες τὰ χρήματά των.

Ἐξεδόθη καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ ἢ ἐν τῇ Πρωτῇ δημοσιευθεῖσα μακρὰ σειρά οἰκονομολογικῶν ἀρθρῶν τοῦ διακεκριμένου παρ' ἡμῖν οἰκονομολόγου κ. Ι. Ζωγράφου.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ φυσιολογικοῦ Μουσείου ὑπόθεσις παρεπέμφθη παρὰ τοῦ κ. Βίσαγγελέως εἰς τὸν ἀνακριτὴν.

ΤΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναίαι τὴν ντομάτα μίαν δραχμὴν τὴν ὀκτὴν οὐδέποτε εἶδαν τὴν μελιτζάναν δεκαπέντε λεπτὰ τὴν μίαν, τοιοῦτον καιρὸν, μῆνα Αὐγούστου. Τοῦ πτωχοῦ τὸ ἄρτομα ἢ ντομάτα κατίντησε νὰ πουλιέται ὡς κρέας· αὐτὰ εἶνε πλέον ἐγκλήματα. Εἰς τοὺς κρεοπώλας διατίμησις, εἰς τοὺς ἀρτοπώλας διατίμησις. Λοιπὸν πρέπει νὰ τεθῇ καὶ εἰς τοὺς λαχανοπώλας κατίντησε πλέον Μπούρσα τὸ

ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς Βωκοῦρ, δὲν εἶχε νὰ πράξῃ ἄλλο ἢ νὰ ἀκηδύωσιν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰς τὸν Φρειδερίκον, τὸν θαλαμηπόλον, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Λαγγάρδ, καὶ πᾶσαι αἱ θύραι θά ἠνοιγόντο ἐνώπιον αὐτῆς. Ἀλλ' αὕτη δὲν ἤθελε τοῦτο. Νὰ φύγῃ; Εἶχε σκεφθῆ τοῦτο· ἀλλ' αἱ συνέπειαι!... Ἡ δύνατο νὰ καταστήσῃ οὕτω σοβαρωτέραν τὴν κατάστασιν! νὰ καταστήσῃ τρομερωτέραν ἀκόμη τὴν ρῆξιν, ἣτις ὑφίστατο μεταξύ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός της! Οὐχί, ὠφείλει αὕτη νὰ ἐγκατερίσῃ καὶ νὰ περιμένῃ. Βεβαίως ἢ μὴτῆρ αὐτῆς, ἣτις τὴν ἐλάτρευε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἀνευ αὐτῆς, δὲν θά ἐβράδυνε νὰ ἐλθῇ εἰς συνάντησιν αὐτῆς.

Πρωτὰν τινὰ ὁ Πέδρο Κάστορα ἔλαβε γράμμα, τὸ ὅποιον, εἶπον αὐτῷ, ἔφερον ὑπηρετῆς ἐν στολῇ.

Ὁ Πέδρο ἀποσφραγίσας ἀνέγνω :

Κύριε,

«Ἐπιθυμῶ νὰ λάβω συνέντευξιν μεθ' ὑμῶν, τὴν ὁποίαν δὲν θά θελήσῃτε ν' ἀρνήσῃτε. Θά σᾶς περιμένω τὴν πρωτὰν ταύτην τὴν 40 ὥραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου κ. Βιολαῖν, 22, ὁδὸς Οὐδινῶ.»
«Κατανοεῖτε εἰς ποῖον αἰσθημα ὑπεῖκά παρακαλοῦσα ὑμᾶς, ἵνα ἐλθῃτε νὰ μ' εὕρῃτε, ἀντὶ νὰ ζητήσω νὰ μὲ δεχθῆτε εἰς τὸν οἶκόν σας.»
«Ἐάν θά ἐκωλύσατε τὴν πρωτὰν ταύτην, θά σᾶς ἤμην εὐγνώμων, Ἐάν θά εὐηρεστεῖσθε νὰ εἴπητε κατὰ ποῖαν ὥραν θά ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν ὑμῶν.»

βαρόνη ΔΕΣΣΙΜΑΙΖ.

Ὁ Πέδρο ἤναψεν ἐν σιγάρων καὶ καταβάς εἰς τὸν κήπον

λαχανοπωλεῖον. Οἱ δὲ Πατισιώται χρυσοκάνθαροι. Αὐτὰ, κ. Κοσσονάκε, δὲν τρώγονται, καὶ ὅταν δὲν τρώγονται, λοιπὸν τί θά τρώγομεν; Ὁ ἀρχίσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ αὐριοῦ νὰ δημοσιεύωμεν ἀγορανομικὸν δελτίον διὰ νὰ κλαίῃ ὁ ἕνας μᾶς τὸν ἄλλον. Ἐστερήθημεν τὰ μπαρμποῦνια, δὲν τρώμε πλέον κοτόπουλα, γάλον δὲν βλέπουν οἱ ὀφθαλμοὶ μᾶς; τηροῦμεν ἀκριβέστατα τὰς νηστείας διὰ τὸν ὑψομὸν τοῦ κρέατος, μὰ νὰ μὴ τρώγομεν οὔτε ντομάτες; Ἐρριξε, λέγει, χαλάζι καὶ ἀκολοῦθον καὶ αὐταὶ τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως. Τότε αἱ ὑποβλήθη εἰς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ τὸ ψωμί καὶ τὸ κρέας καὶ τὸ ψάρι, ἀν καὶ τὸ ψάρι καὶ τὸ κρέας πωλοῦνται ὅσον θέλουν οἱ ψαρᾶδες καὶ οἱ κρεοπῶλαι. Ὅσα ὅσα. Εἰς δὲ τὸ ψωμί τὸ ξεῖκι δουλεύει καὶ ἰδοὺ πάλιν ἡμεῖς ἔχοντες δίκαιον ὅταν λέγωμεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶνε σκιά ἐν Ἀθήναις.

Τὶ νομίζετε δὲ ἐμάθομεν; Ὅτι εἰς τὸ Μενίδι ἐπωλήθη χονδρικῶς ντομάτα εἰς τοὺς μανάβηδες τῆς ἀγορᾶς 35 λεπτὰ ἢ ὀκτὰ, αὐτοὶ δὲ τὴν ἐπώλησαν 80 λεπτὰ. Ὄστε κέρδος ἑκατὸν τοῖς ἑκατόν. Ἐν δὲ Σπέτσαις ἢ ντομάτα πωλεῖται 8 λεπτὰ ἢ ὀκτὰ. Ἀλλὰ διατί νὰ τὴν μεταφέρουν ἐδῶ καὶ νὰ περισέψῃ ἢ ἀποθήκῃ, νὰ ἐλκτωθῇ δὲ ἢ τιμῇ. Ἐπίτηδες λοιπὸν ἀποκλείουν καὶ τραβοῦν ζεύκι εἰς τὴν ἀγοράν μᾶς οἱ μανάβηδες, διὰ νὰ μᾶς ἀφίουν ἔπειτα μόνον μὲ τὸ πουκάμισο.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 5 Αὐγούστου

Ἀντιπαρῆλθον αἱ θορυβώδεις ἡμέραι τῆς Κερκύρας καὶ ἤδη ἀγεί τὸν ἡμερώτερον αὐτῆς βίον. Τὸ θέρος ἐν Κερκύρᾳ εἶνε σταθερῶς μονότονον. Ὁ ἐν τῇ πόλει βίος ὑπὸ οὐδεμιᾶς διασκεδάσεως ποικίλλεται, αἱ δὲ θελητικαὶ παραχαί τῆς ἐ-

εποίησε περίπατον ἐπὶ μίαν ὥραν, περὶ τὸ ἄλσος καὶ τὰς πρασιάς.

Περὶ τὴν δεκάτην ἀκριβῶς ὥραν ἡ θαλαμηπόλος τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν κυρίαν τῆς τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, ὅστις εἰσήλθε πάραυτα εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν, ἐν ἣ ἡ βαρόνη ἀνέμενε αὐτόν.

— Πολὺ σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, ἐπὶ τῷ ὅτι ἤλθετε, διότι, δὲν σᾶς ἀποκρίπτω, ἐλπίζω πολὺ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως, ἣν μέλλομεν ὁμοῦ νὰ ποιήσωμεν. Ἐν πρώτοις ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐρωτήσιν τινα. Ἐπιδοκιμάζετε ὅτι ἐπραξεν ὁ σύζυγός μου;

— Οὐαί, βεβαίως.

— Τὸ ν' ἀρπάσῃ τὴν θυγατέρα μου καὶ ν' ἀπαγάγῃ εἰς Παρισίους, ὅπου εἶναι, οὕτως εἶπεῖν, ἐγκαθειργμένη, εἶναι πράξις κτηνώδης!

— Εἶναι ἀξιοθρήνητον ὅτι ἐνήργησεν ὁ κ. Δεσιμαῖζ μετὰ τσαυτῆς βιαιότητος, ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐγένεν. Ἐν τούτοις, κυρία, ὁ πατὴρ τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης εἶναι συγχωρητέος.

— Συγχωρητέος! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη.

— Κατὰ τὴν ἰδέαν μου τοῦλάχιστον, κυρία βαρόνη, ἐπειδὴ ὑπὲρ ἐμοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον μου ἐπεσπάσατο ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν κατάραν σας. Παύσατε ἀποκρούσά με καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη θέλει σᾶς ἀποδοθῆ ἀμέσως.

Ἡ βαρόνη ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.